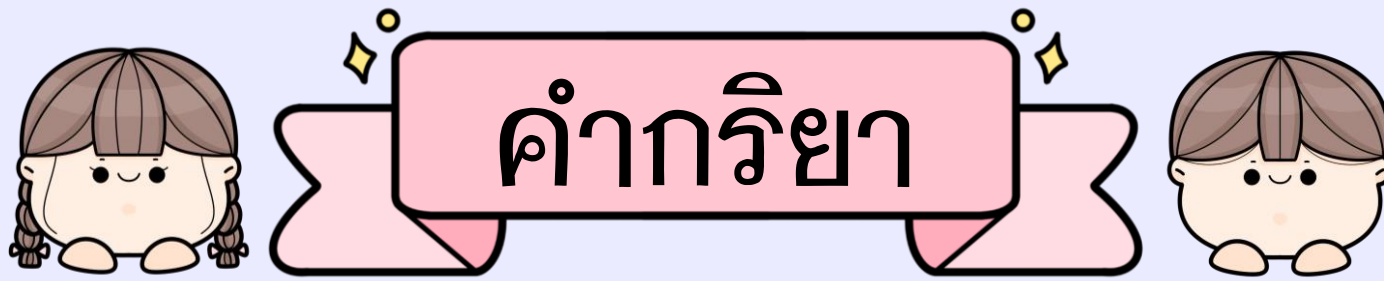

คำกริยา

คำกริยา

คำกริยา คือ คำที่แสดงอาการ สภาพ หรือการกระทำของคำนาม และคำสรรพนามซึ่งเป็นประธานของประโยค แบ่งเป็น ๔ ชนิด คือ

๑	คำกริยาไม่ต้องการกรรม	อกรรมกริยา
๒	คำกริยาต้องการกรรม	สกรรมกริยา
๓	คำกริยาต้องเติมเต็ม	วิกตรรถกริยา
๔	คำช่วยกริยา	กริยานุเคราะห์

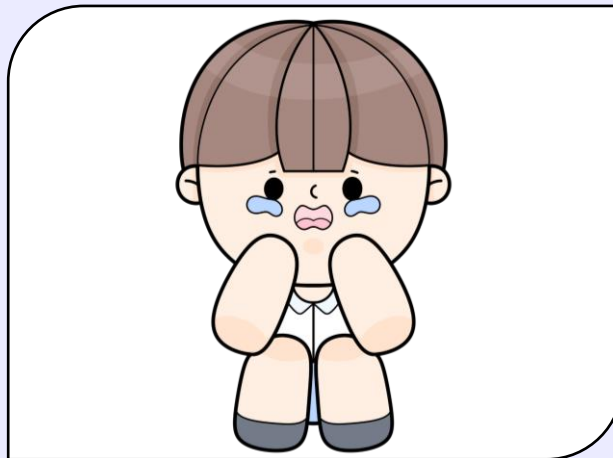
๑ คำกริยาไม่ต้องการกรรม

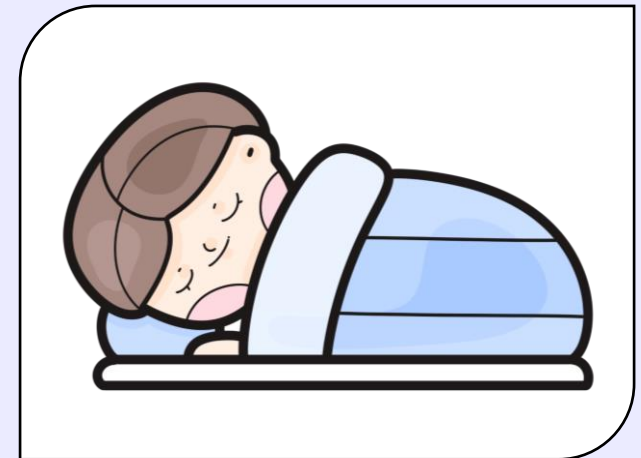
คำกริยาไม่ต้องการกรรม เรียกว่า อกรรมกริยา (อะ-ก่า-กริ-ยา) เป็นคำกริยาที่มีความหมายสมบูรณ์ในตัว ไม่ต้องมีกรรมมารับ เช่น นอนหลับ นั่ง โคนง ป่วย เจ็บเหงา

ฝนตก

น้องร้องไห้

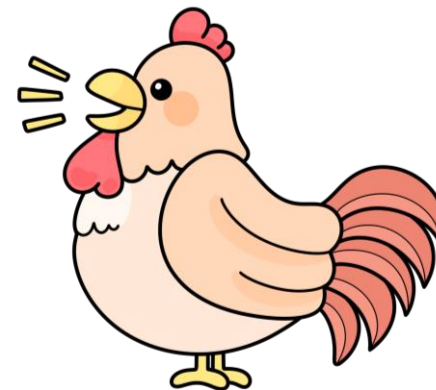
บอสนอนหลับ

เด็กนั่งในห้องเรียน

นิตีวิ่งรอบสนาม

ไก่ขัน

พี่ว่ายน้ำ

นกบินในอากาศ

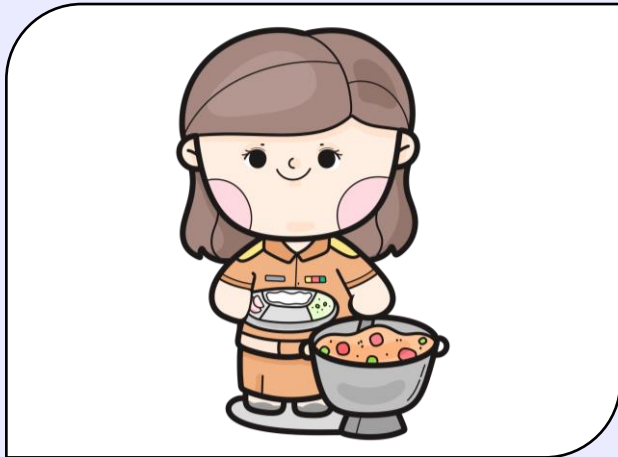
คุณครูยืนในห้อง

๒

คำกริยาต้องการกรรม

คำกริยาต้องการกรรม เรียกว่า สกรรมกริยา (สะ-กั-กริ-ยา) เป็นคำกริยาที่ต้องมีกรรมมารับจึงจะได้ความสมบูรณ์ เช่น เตะ ถีบ ขาย ใส่ ขับ

คุณครู**ต้**กอาหาร

บอม**เตะ**ฟุตบอล

ฉัน**กั**งูชูปี

หนาริอ่านหนังสือ

พ่อขุดหลุม

ชานาเกี่ยวข้าว

ครูสอนภาษาไทย

แม่ค้าขายผลไม้

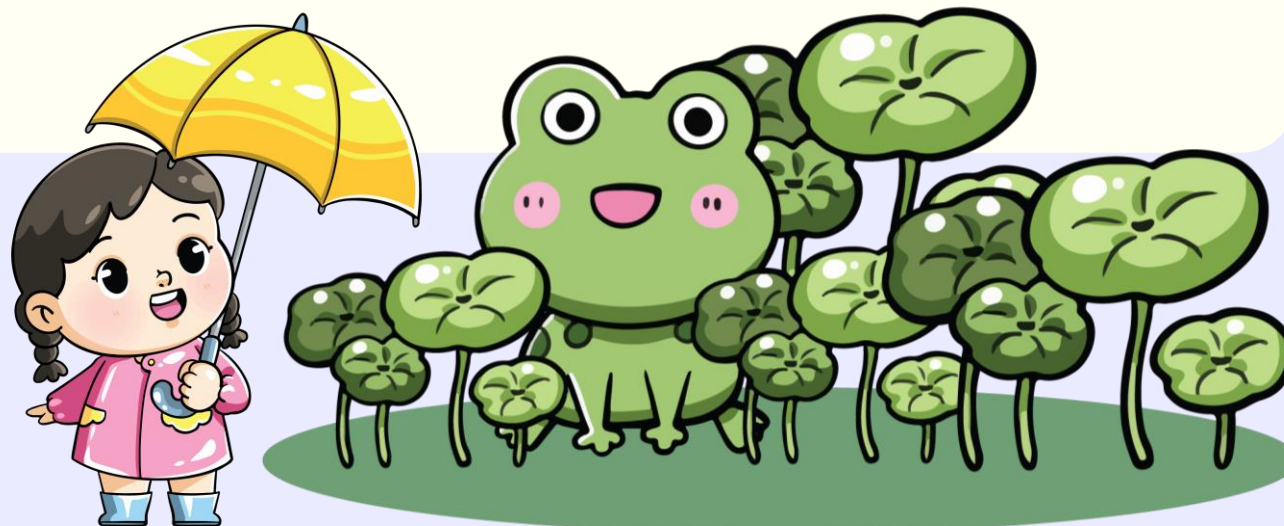
แม่ปรุงอาหาร

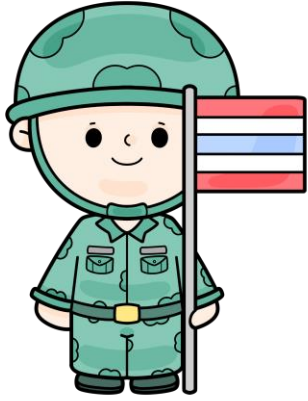
๓

คำกริยาต้องเต็มเต็ม

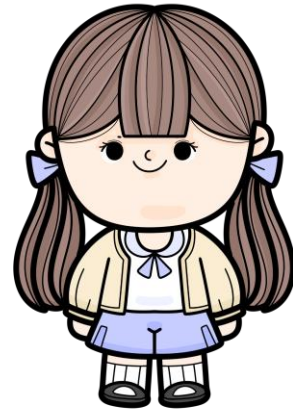

คำกริยาต้องเต็มเต็ม เรียกว่า (วิ-กะ-ตัด-ละ-กริ-ยา) เป็นคำกริยาไม่มี
เนื้อความในตัวเอง จะใช้เป็นกริยาของประธานตามลำพังตัวเองไม่ได้ต้องมี
คำนาม คำสรรพนาม หรือคำวิเศษณ์มาขนาบข้างจึงจะได้ความสมบูรณ์ แต่ไม่ถือ
ว่าเป็นกรรม เพราะไม่มีผลถูกกระทำจากประธาน เช่นคำว่า เป็น เหมือน
คล้าย เท่า คือ

เขาเป็นทหาร

เธอสวยเหมือนดารานะ

เธอคือนักกีฬาดีเด่น

น้องสูงเท่าพี่

ฟ้าหน้าตาคล้ายแม่

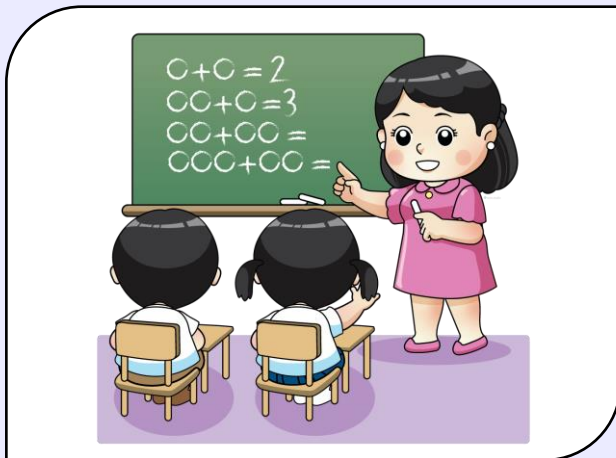
ผมเป็นนักเรียน

คำช่วยกริยา

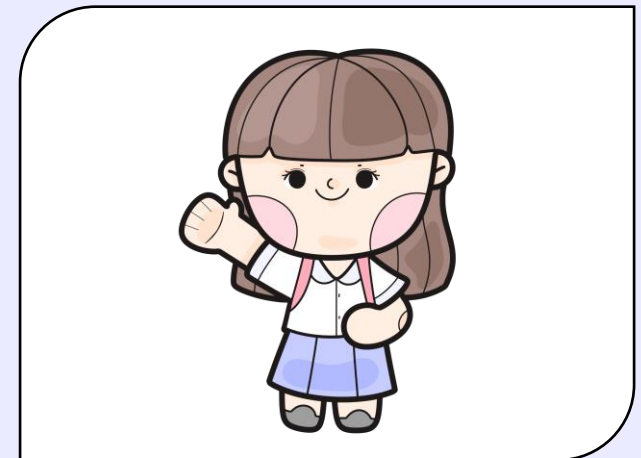
คำช่วยกริยา เรียกว่า กริยานุเคราะห์ (กริ-ยา-นุ-เคราะห์) เป็นคำกริยาที่ใช้ประกอบหรือช่วยทำให้กริยาสำคัญในประโยคได้ความชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น คำว่า คง เคย ควร ควร ควรจะ คงจะ ให้ ต้อง กำลัง

นักเรียน**ควร**ขยันเรียน

ชาวหน**ากำลัง**ปลูกข้าว

ฉันจะไปโรงเรียน

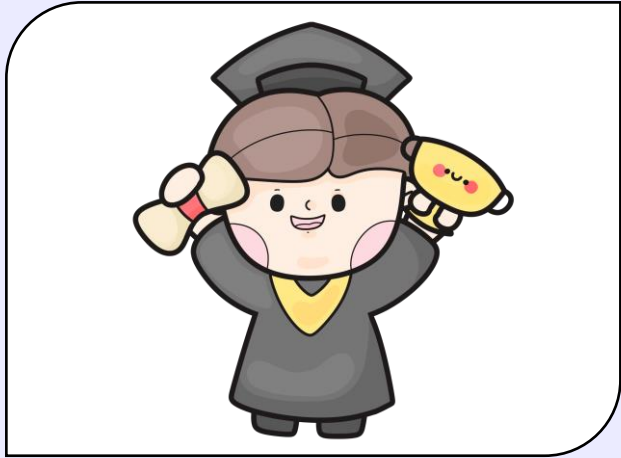
โปรดรักษาความสะอาด

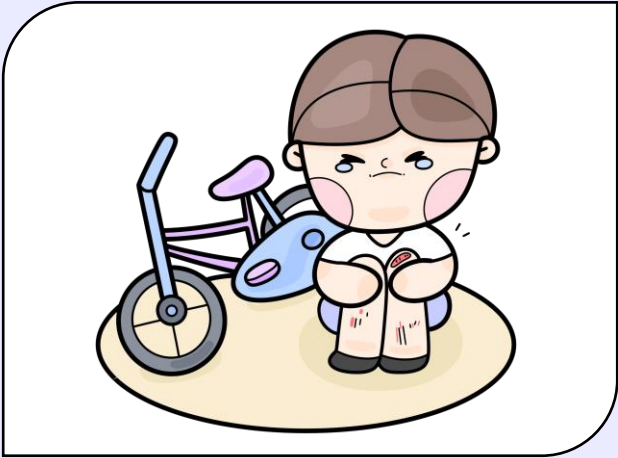
ฉันเคยไปเที่ยวทะเล

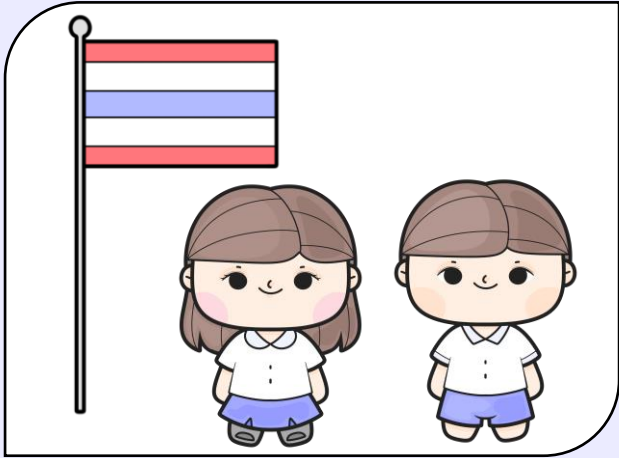
ฝนอาจตกหนัก

ฉันเรียนจบแล้ว

ผมถูกรัดเชือก

เราต้องยืนตรงเคารพธงชาติ

อ่านเขียนคล่อง...ต้องฝึกฝน

ชนิดของคำกริยา

คำกริยาไม่ต้องการกรรม

คำกริยาต้องการกรรม

คำกริยาต้องเติมเต็ม

คำช่วยกริยา

ตัวอย่างคำกริยา

หาว เต้น คุย ขึ้น ดำน้ำ เพลิดเพลิน

กระทบ ดอมนม ถนอม ประกอบ สบัด

เป็น เหมือน คล้าย เท่า คือ

จะ จง คงจะ น่าจะ ช่วย ต้อง เคย

อ่านเขียนคล่อง...ต้องฝึกฝน

เด็ก ๆ **เพลินเพลิน**เมื่อเล่นสาดน้ำกันในวันสงกรานต์

(เพลินเพลิน เป็นคำกริยาไม่ต้องการกรรม หมายถึง สนุกสนานไม่รู้จุกเบือ)

การอ่านมากช่วย**ส่งเสริม**ความคิดและการเรียนรู้

(ส่งเสริม เป็นคำกริยาต้องการกรรม หมายถึง ช่วยเหลือสนับสนุนให้ดีขึ้น)

เดชา**เป็น**ประธานนักเรียนชั้น ป.๖ ในปีนี้

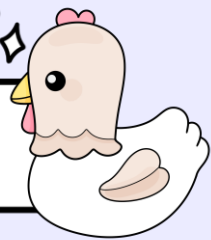
(เป็น เป็นคำกริยาต้องเต็มเต็ม แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำหน้ากับคำหลัง)

จงบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นและส่วนรวม

(**จง** เป็นคำช่วยกริยา หมายถึง บอกความบังคับหรือความหวัง)

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนเลือกคำกริยาที่กำหนดเติมลงในช่องว่าง
ให้ถูกต้องและบอกชนิดของคำกริยา

๑

ต้นกล้า **จับ** ปลาในบ่อ

คำกริยา **ต้องการกรรม**

คือ

๒

คุณตา **ป่วย** มาหลายเดือนแล้ว

คำกริยา **ไม่ต้องการกรรม**

เคย

๓

คุณแม่ **กำลัง** ทำอาหาร

คำ **ช่วยกริยา**

ป่วย

๔

ลูก **คือ** ดวงใจของพ่อแม่

คำกริยา **ต้องเติมเต็ม**

จับ

๕

ฉัน **เคย** ไปเที่ยวต่างประเทศ

คำ **ช่วยกริยา**

กำลัง

